

1. Загальні тенденції тіньової економіки в Україні. Режим доступу: <file:///D:/down/%D0%A2%D1%96%D0%BD%D1%8C%209%20%D0%BC%D1%96%D1%81.%202017.pdf>

2. Звіт про проведення національної оцінки ризиків у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму. Режим доступу: http://www.sdfm.gov.ua/content/file/Site_docs/2016/20161013/zvit.pdf

3. Quality report on balance of payments (BOP), international trade in services (ITS) and foreign direct investment statistics (FDI). Режим доступу: <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/7870049/8566866/KS-FT-17-009-EN-N.pdf/f6fc1365-6286-4faa-8123-14e36fd4ffee>

4. Зовнішня торгівля України товарами та послугами у 2016 році// Статистичний збірник.-Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

5. 15 рекомендацій ОЕСР щодо протидії зменшенню податкової бази і переміщенню прибутків за кордон (або BEPS). Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=40253803

6. Illicit Financial Flows to and from Developing Countries: 2005-2014. Режим доступу: http://www.gfintegrity.org/wp-content/uploads/2017/05/GFI-IFF-Report-2017_final.pdf

Сауліна Альона Ігорівна
студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Гавриш Олег Степанович
викладач кафедри економічної та
інформаційної безпеки

ПРОБЛЕМАТИКА «ПІРАТСТВА» І МЕТОДИ БОРОТЬБИ З НИМ В ІНТЕРНЕТІ

Очевидно, що Інтернет, або як ще називають Глобальна мережа, Всесвітня павутина, в наш час займає значне місце, як в Україні, так і в інших країнах.

Згідно інтернет-енциклопедії Вікіпедії, «комп'ютерне піратство» - жаргонний термін означає копіювання та розповсюдження творів захищений копірайтом, без відома правовласника.

В даний час піратство у сфері інтелектуальної власності поширюється, головним чином, на книги, музику, фільми, комп'ютерні ігри, програмні забезпечення. Все це перераховане можна швидко, за лічені секунди, знайти в інтернеті. Саме тому, процес отримання даних видів інтелектуальної власності

сті цим шляхом називається Інтернет-піратством. Причиною такого феномена є, в першу чергу, недосконале і неефективне законодавство, як на рівні всесвітніх організацій, так і на рівні окремих країн. [1]

Сьогодні світова громадськість намагається всіма силами розробити дієвий механізм, який би спростив і прискорив можливість контролю захисту авторського права в Інтернеті. Підтвердженням останнього є:

- Директива ЄС «Про електронний бізнес»;
- HADOPI - закон, прийнятий у Франції в 2009 році;
- Закон DMCA (США);
- Закон АСТА.

Що стосується України, то в нашій країні питання боротьби з піратством до 2014 року не розглядалося системно з подальшою розробкою законодавчої бази і вступом її в силу. Саме через такого недбалого ставлення до всесвітньо значущої проблеми, рівень піратства в Україні набув масштабного характеру.

Безумовно, найголовнішим методом боротьби з Інтернет-піратством є надійний захист продуктів власності. Однак, як показує вітчизняна та світова практика, сьогодні злом захисного ПО виступає, скоріше, окремим видом Інтернет-піратства, ніж методом боротьби з ним.

На сьогодні фахівці виділяють три основні методи боротьби з віртуальним піратством:

— Навчання. Має на увазі проведення семінарів, конференцій, організацію форумів, на яких би лекторами піднімався дане питання більш масштабно. Мета таких заходів - переконати потенційного віртуального «зłodія» в негативну сторону присвоєння чужого майна, викладеного в Інтернет без дозволу власника.

— Пропаганда. Її мета - наочна демонстрація переваг ліцензійної продукції та недоліків піратських копій. Одним з ефективних варіантів такої пропаганди є організація PR-кампаній в ЗМІ, загострювати увагу на проблемах присвоєння авторського права, крадіжки інтелектуальної власності шляхом незаконного копіювання, скачування і користування продуктами в мережі Інтернет.

— Силова методика. Передбачає виявлення та притягнення до кримінальної або адміністративної відповідальності виробників (розповсюджувачів) нелегальної продукції в мережі Інтернет. Даний метод боротьби є найбільш дієвий, проте і найбільш складним. [3]

Ефективність боротьби з Інтернет-піратством на своєму досвіді довели вже багато країн. Серед лідерів-борців за права власності в Інтернеті: США, Франція, Нідерланди, Данія, Швеція, Японія. Ефективність їх методик не тільки в правовій нормативній базі, належним чином регулює це питання, але і в особисту відповідальність, яку відчувають самі громадяни, а значить, не ризикують порушувати закон.

Ми пропонуємо розглянути більш детально методи та засоби боротьби з Інтернет-піратством в Україні і в інших країнах.

Найбільш лояльний і в той же час дієвий спосіб боротьби з Інтернет-

піратством розробили у Франції. *Nadopi Law* - проект «трьох попереджень». Перше попередження про введення санкцій порушник отримує на електронну пошту, друге попередження є офіційним повідомленням про порушення авторського права з боку користувача Інтернету, третє попередження (воно ж і останнє) - привід до дії: уповноважена спеціальне агентство розшукує правопорушника і позбавляє його доступу в Інтернет, на передбачений комісією період часу. Крім того, дане агентство штрафує незаконослухняного громадянина на вельми кругленьку суму.

Самим заплутаним, але в той же час лояльним по відношенню до Інтернет-користувачам, є антипіратський законопроект, розроблений в Нідерландах. Так, наприклад, завантажувати кіно і музику користувачам дозволяється, але тільки, якщо ті не мають на комерційного наміру. Однак завантаження програмного забезпечення виходить за рамки даного права: копіювання і розповсюдження будь-якого неліцензійного ПЗ карається штрафом. Всі діючі раніше торрент-трекери, будь то з літературою, музикою або кіно, визнані незаконними і не мають місця бути у всесвітній павутині, тому поширення будь-якого аудіо-, відео- або літературного матеріалу (спочатку завантаженого в некомерційних цілях) карається чинним законодавством Нідерландів.

Мабуть, більше за всіх до боротьби з Інтернет-піратством поставилася Японія, прийнявши радикальний закон: будь-який Інтернет-користувач, незаконно скачав файл з Інтернету (будь-якого змісту) повинен заплатити штраф у розмірі 25 тисяч доларів. Альтернативою оплати штрафу є відбування покарання в тюремній колонії терміном 2 роки. Якщо ж громадянин Японії не тільки скачав, але ще і завантажив файл зі свого персонального комп'ютера незаконним шляхом, тоді штраф, який йому доведеться заплатити, складе вже 130 тисяч доларів, або ж 10 років в'язниці в разі несплати. [4]

Ще в жовтні 2015 року в рамках реформи системи правоохоронних органів главою МВС Арсеном Аваковим було оголошено про створення кіберполіції, спеціального додаткового органу, що регулює законну діяльність в мережі Інтернет. Головним завданням кіберполіції, де є захист прав власності в віртуальному просторі, боротьба з усіма проявами Інтернет-піратства і допомогу фахівців онлайн.

Головною метою української кіберполіції є протидія кіберзлочинності за допомогою реалізованої державної політики в сферах:

- Платіжних систем;
- Електронної комерції;
- Господарської діяльності;
- Інтелектуальної власності (Інтернет-піратство і кардшаринг);
- Інформаційної безпеки.

Крім того, в компетенцію кіберполіції входить: своєчасне інформування населення з питання відбулися злочинів в мережі Інтернет; аналіз інформації на тему кіберзагроз та можливих кіберзлочинів; співробітництво із зарубіжними колегами в даному питанні; впровадження передових комп'ютерних технологій, що дозволяють виявити порушення в віртуальному просторі; цілодобова робота контактних пунктів, за якими будь-який Інтернет-

користувач зможе повідомити про правопорушення або проконсультуватися по його питанню.

Як би там не було, кількість незаконного контенту, а разом з ним і незаконного скачування в мережі Інтернет, неухильно зростає в усьому світі. Слабкі правові механізми регулювання і відсутність особистої відповідальності користувачів є головними причинами зростання Інтернет-піратства донині. Тим часом, по всьому світу періодично прокочується хвиля протестів та акцій «піратських» партій, які виступають за можливість вільного скачування фільмів, музики і ПО. Їх головним гаслом є свобода і недоторканність особистого життя людини і громадянина. [3]

Інформаційне піратство багато хто розглядає як свого роду спорт. Хакери, часто дуже молоді люди, проявляють дивовижні здібності, зламуючи найскладніші коди доступу. Подібне розвага пов'язане з величезним ризиком. Для забезпечення безпеки інформаційних мереж залучені висококваліфіковані фахівці, і це є як для поліції, так і для банків пріоритетним напрямком роботи.

Зараження мереж вірусами, що знищують файли, є поширеним і ще маловивченим видом вандалізму, який не можна пояснити лише прагненням до знищення. Ринок технологій протидії розвивається одночасно з поширенням цієї небезпеки. Комп'ютерний зв'язок дозволяє кримінальним структурам легко обмінюватися шифрованими посланнями. [5]

1. Столлман Р.М. Інтернет и піратство как неотъемленный феномен сети.
2. Л.Н.Чевтаева «Интернет пиратство: вчера и сегодня» - с.284-289.
3. <http://mediasat.info/2016/05/11/internet-piratstvo-metody-borby/>.
4. <https://cyberleninka.ru/article/v/internet-piratstvo-progressiruyuschaya-tendentsiya-xxi-veka>.
5. <https://keddr.com/2016/11/internet-piratstvo/>.

Соловаров Андрій Валерійович аспірант
ДВНЗ «Університет
банківської справи», м. Київ

Науковий керівник:
Барановський Олександр Іванович
д.е.н., професор, проректор
з наукової роботи ДВНЗ
«Університет банківської справи», м. Київ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БОРГОВОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ

Сьогоденний стан забезпечення боргової безпеки вітчизняного банківського сектору характеризується низкою проблемних питань. Так, чинне вітчизняне законодавство не містить чіткого однозначного тлумачення сукуп-